

Hospice Nieuwsbrief nr.19 juni 2025

Uitbreiding Hospice: van 4 naar 6 kamers

Afgelopen 14 maart was het eindelijk zo ver! Een lang gekoesterde wens ging in vervulling: de uitbreiding van ons hospice met twee gastenkamers.

Die middag van de 14^e maart opende wethouder Van Vulpen van Wageningen samen met de voorzitter van de Stichting HWR, Ton de Boer, het tweede paviljoen van het hospice met daarin o.a. twee gastenkamers.

Al lang leefde de wens het hospice uit te breiden vanwege de toegenomen vraag naar hospicebedden, maar ook om de bestaanszekerheid van het hospice te versterken. Al een paar jaar was het bestuur bezig om uitbreiding van het hospice te realiseren, hetgeen geen gemakkelijke opgave bleek.

in december 2024 kreeg het Hospice echter de gelegenheid om het paviljoen, dat direct achter de huidige locatie ligt, er bij te huren. Hierdoor konden eindelijk de twee zo gewenste extra gastenkamers worden gerealiseerd. Daarnaast kwam er een zogenaamde “wisselkamer”, waardoor na een overlijden van een gast direct iemand van de wachtlijst opgenomen kan worden, terwijl de familie van de overledene de tijd heeft om het leven en de verblijftijd van hun dierbare in het hospice in alle rust af te ronden. Ook kwam er ruimte voor een familiekamer, waar familieleden zich kunnen terugtrekken en waar ook overnachting mogelijk is en de verpleegkundigen kregen een eigen kamer, waardoor de privacy van de gasten in de gegevensuitwisseling- en overdracht beter gewaarborgd wordt. Tenslotte kon er nog een vergaderruimte gecreëerd worden, die tevens gebruikt kan worden voor trainingen van vrijwilligers.

Door de enorme inzet van vrijwilligers, directie en bestuursleden is het mogelijke gebleken om binnen drie maanden de uitbreiding te realiseren, zodat we mede door de grote betrokkenheid van zorgorganisatie Vidente nog steeds het Bijna-Thuis-Huis kunnen zijn met 24-uurs verpleegkundige hulp, geboden door een enthousiast team verpleegkundigen.

Interview met Geertje, een zorg vrijwilliger

‘Mensen die niet meer zo lang te leven hebben, om het daar zo mooi en aangenaam mogelijk voor te maken.’ Vrijwilliger Geertje Preuter (71 jaar)

woont in Heteren en was jarenlang werkzaam als workforce manager in de IT. Sinds haar pensionering is ze twee, drie keer per week zorgvrijwilliger in het Hospice Wageningen-Renkum.

‘In het begin vond ik het doodeng en superspannend. Als je dan voor het eerst bij iemand binnenkomt, dan wil je contact maken. Hoe doe je dat? Maar ik had al heel lang bedacht dat ik het wilde. Vond het zo mooi bij mijn moeder, bij mijn broer, bij mijn schoonzusje. Om er bij te zijn en ze tot rust te kunnen brengen. De bijzondere en mooie gesprekken met elkaar, die vond ik erg mooi. En zo is het ook!’

‘ ‘t Allermooiste vond ik wat we voor een jonge vrouw hebben kunnen doen. Die vond het altijd zo fijn om naar het strand te gaan. Ze kon echter niet meer met de wensambulance mee, ze was te ziek. Toen heb ik samen met een verpleegkundige de badkamer in het hospice verbouwd; zand, schelpen, posters en muziekjes van meeuwen en de wind. Ze heeft toen twintig minuten onder de douche in een hele comfortabele stoel gezeten en lekker gebadderd. De volgende dag is ze overleden. Zo hebben we in de laatste fase van haar leven nog iets kunnen betekenen.’

‘Met een groep van zes vrijwilligers ben ik oproepbaar voor de *laatste zorg*. Dit betekent dat bij overlijden ’s nachts ik naar het hospice ga. Samen met de verpleegkundige en soms ook familie verzorg ik de overledene; wassen, verschonen, het bed mooi maken, de haren doen, nagels. Eigenlijk alles doen wat er ook nodig is om iemand netjes te maken.’

‘Heel bijzonder en erg mooi om te doen is de *uitgeleide*. In de hal van het hospice in het bijzijn van familie, verpleegkundige en vrijwilligers wordt afscheid genomen en de periode in het hospice afgesloten. Na een eerlijk verhaal, met herinneringen aan de gast, wordt een passend gedicht voorgelezen. De rouwauto van de uitvaartonderneming rijdt daarna stapvoets de straat uit. Wanneer de familie terugkomt wordt de kaars uitgeblazen. Ik vind dat ritueel erg mooi. En ook hier is het zo dat huilen en lachen soms heel dicht bij elkaar ligt. Ik herinner me een moment waarbij de partner van de overledene en twee kinderen achter de rouwauto aanliepen. En toen die stopte liepen ze tegen de auto aan. Ze moesten alle drie heel erg lachen om dit voorval. Dat gebeurt ook.’

‘Met de verpleegkundigen vind ik het superfijn samenwerken. Wanneer er een nieuwe gast is, bespreken we welke hulp er nodig is bij bijvoorbeeld drinken, eten, naar het toilet gaan. Kan ik als vrijwilliger dit alleen doen of met hulp van de verpleegkunde? Er vindt altijd een korte overdracht plaats

voor en na elke dienst. En we doen eigenlijk alles met elkaar en voor elkaar, dat is echt heel fijn en geeft een bijzondere sfeer in het hospice.'

'De bloemen! Alles wat op zaterdag over blijft van de bloemist wordt gebruikt op maandag door de 'bloemenmeisjes' in het hospice. In de gang, op de kamers en in de huiskamer staan elke week prachtige, verse bloemen. Dat hoort echt bij de sfeer in het hospice.'

'En de kookvrijwilligers vragen altijd wat de gasten willen eten en proberen het zo lekker mogelijk klaar te maken. Wat opvalt is dat gasten, soms met familie, in de huiskamer aan tafel komen voor de lunch of het avondeten. Ook al eten ze dan niet of nauwelijks meer, gasten vinden het gezellig.'

'Voor mij betekent het hospice een zinvolle invulling die ik heel mooi vind. Ik doe het met heel veel liefde en plezier. En soms is het ook even klaar hoor, dan kan het intens zijn. Wanneer er drie gasten in een weekend overlijden neem ik bewust even afstand. Dan ga ik lekker hardlopen, wandelen of muziek luisteren en kan ik weer door.'

'Tot slot vind ik dat er voldoende ruimte is om gebeurtenissen die je raken met elkaar te bespreken. Dit gebeurt bijvoorbeeld op een koffieochtend of een thema-avond die door het hospice wordt georganiseerd.'

Met een nieuwe zorgaanbieder Vilente (sinds januari 2025) en groei van vier naar zes bedden blijft het hospice, prachtig gelegen midden in de wijk, bestaan. Sinds 2010 is het bijna-thuis-huis een begrip in Wageningen en omgeving. Er sterven zestig tot zeventig mensen per jaar in het hospice. De 75 vrijwilligers bestaan uit zorg- en kookvrijwilligers, bloemen en tuinvrijwilligers en vrijwilligers die allerlei klusjes doen. Liefdevolle zorg bij afscheid van het leven, dat is de slogan van het hospice.

Heb je interesse in een van de vrijwilligerstaken? Kom dan net als Geertje kennismaken en ervaar hoe het is om te zorgen voor mensen in de laatste fase van hun leven.

**Interview met Marriet Aalberts (directeur
Hospice Wageningen-Renkum) en Ton de Boer
(directeur en voorzitter bestuur Hospice
Wageningen-Renkum)**

Hoe lang zijn jullie verbonden aan het Hospice?

Marriet:

Ik ben nu ruim 10 jaar verbonden aan het Hospice Wageningen-Renkum. Ik begon als vrijwilligerscoördinator, daarna als algemeen coördinator en nu ben ik directeur.

Ton:

Ik ben sinds september 2023 voorzitter van het bestuur van het Hospice Wageningen-Renkum.

De missie van het Hospice is:

“Wij staan open voor alle mensen, ongeacht hun levensbeschouwing en herkomst. Door onze kleinschaligheid is er alle tijd, liefdevolle en individuele aandacht voor onze gasten en richten wij ons op wat we samen nog mogelijk kunnen maken. Met als doel optimaal comfort voor onze gast en de hoogst mogelijke kwaliteit van leven in deze laatste fase van hun leven. Wij noemen ons hospice daarom ook wel een bijna-thuis-huis”.

Wat spreekt jullie zo aan in dit hospice?

Marriet:

Wat ik zo mooi vind aan het Hospice en waar ik ontzettend trots op ben is dat iedereen altijd de schouders eronder zet en er zoveel samen wordt gedaan.

De puurheid naar onze gasten is mooi, alle gasten mogen altijd zichzelf zijn. En met alle medewerkers zijn we echt een team en voelen we ons verbonden met elkaar. Ook zij mogen geraakt zijn, ieder op zijn/haar eigen manier. Altijd is er een uitgeleide van een overleden gast, of iemand nu 1 dag bij ons is geweest of drie maanden, we doen dit altijd met een persoonlijke tekst, afgestemd op de overledene.

Ton:

Vanaf het allereerste moment dat ik betrokken was bij het Hospice voelde ik dat iedereen zo open is, dit geldt voor zowel alle vrijwilligers, verpleegkundigen en ook voor het bestuur.

Als ik in het Hospice kom, is er altijd vrolijkheid en voel ik ook verbondenheid. Zoiets van “we doen het allen samen”. We zorgen met z’n allen ervoor dat we door kunnen gaan. Door al deze mensen, die allen hetzelfde doel nastreven en heel actief zijn, stroomt veel energie.

Een tweede paviljoen erbij! Waarom deze uitbreiding?

Zowel Ton als Marriet zeggen: “Het is fijn om op hetzelfde terrein te kunnen uitbreiden”. Er waren regelmatig wachtlijsten en het is heel naar om NEE te moeten zeggen. De uitbreiding is daarom nodig, zodat we meer gasten een liefdevolle periode kunnen geven. Tegelijkertijd wordt de financiële draagkracht ook groter.

Inmiddels is het tweede paviljoen geopend door de wethouder Van Vulpen van Wageningen en daar zijn we daar erg blij mee.

Hoe zien jullie de toekomst van de hospices en van het Hospice Wageningen Renkum in het bijzonder?

Ton en Marriet: Als we het nieuws lezen zien we vaak koppen met als titel:

- “Kleine hospices op punt van omvallen door lagere dagprijs zorgverzekeraars”
- “Groot tekort hospicebedden: Goede plek vinden om te sterven, wordt echt een probleem.”

We hopen dat de overheid ook vindt dat hospices altijd aanwezig moeten blijven. Marriet zegt dat het ook erg fijn is als er 24 uur verpleegkundige hulp aanwezig is en blijft.

Er zijn veel onzekerheden, de verzekeraars kunnen de prijzen veranderen en de overheid kan beleid veranderen. Daarnaast zijn we voor een groot deel afhankelijk van giften en fondsen. Duidelijkheid in het toekomstig beleid van de overheid is belangrijk, zodat wij ons eigen beleid daarop kunnen aanpassen.

Zo’n uitbreiding zal wel gepaard gaan met extra werk en ook kosten. Wat is er nog nodig voor nu en in de toekomst?

Marriet:

Het extra werk was niet het grootste probleem. Met veel vrijwilligers, verpleegkundigen en ook het bestuur hebben we het tweede paviljoen opgeknapt en klaargemaakt voor de toekomstige bewoners. En zoals ik al eerder heb gezegd, samen de schouders ergens onder zetten en met elkaar

een klus uitvoeren, kenmerkt ons hospice.

Ook zijn we heel tevreden met de samenwerking met Vilente, zij zorgen voor het team verpleegkundigen.

Ton:

Ja, daarnaast zijn er natuurlijk de kosten, dat is vaak een gepuzzel om de juiste keuzes te maken. We zijn dan ook heel blij met de bedrijven en fondsen die de uitbreiding mede mogelijk hebben gemaakt.

Natuurlijk werken we ook samen met de gemeenten Wageningen en Renkum, daar zijn we heel blij mee en we hopen nog lang in Wageningen te kunnen blijven. Daarnaast hebben we vaak contact met onze sponsors en ook met de club van 100.

Marriet:

We werken ook goed samen met de overkoepelende organisatie Vrijwilligers Palliatieve Terminale Zorg (VPTZ) en ook met het Netwerk Palliatieve Zorg.

We zijn altijd opzoek naar vrijwilligers, het maakt niet uit of je al in de zorg gewerkt hebt of niet. Iedere nieuwe vrijwilliger krijgt in de loop van het jaar onder andere een basiscursus aangeboden. Deze basiscursus is samengesteld door de VPTZ Nederland.

Daarom: Kom gerust eens binnenlopen of kijk op de website [Hospice - Liefdevolle zorg bij afscheid van het leven](#)

Derde lustrum van het Hospice Wageningen-Renkum

Binnenkort bestaat het Hospice Wageningen-Renkum 15 jaar, een mijlpaal om bij stil te staan.

In september 2010 ging het hospice van start en al op 27 september kon de eerste gast ontvangen worden.

Het initiatief voor een hospice in Wageningen werd in 2007 genomen door huisarts Dirk van Andel samen met o.a huisarts Carel Fieren, Hidzer Gorter en Jaap van Aarst. Veel moeite moest worden gedaan om een geschikte locatie te vinden (niet iedere buurt zag een hospice zitten!) en om de financiering rond te krijgen. Uiteindelijk lukte het een pand van de Woningstichting Wageningen aan de Melkweg te huren en kon, mede dankzij een starterslening van de Gemeente Wageningen en de Gemeente Renkum, het hospice geopend worden.

Nu, vijftien jaar verder, bestaat het hospice nog steeds en is het sinds begin dit jaar zelfs uitgebreid met een tweede paviljoen, waardoor er in totaal zes gasten opgenomen kunnen worden. En hoewel de basis van het hospice, een bijna-thuis-huis, altijd hetzelfde is gebleven, waren er in de loop der tijd natuurlijk ook diverse veranderingen. De meeste betroffen voornamelijk de wisseling van directie en coördinatoren en de zorgaanbieders. Begon het hospice met een team van verpleegkundigen van de zorgorganisatie Groot Gelre, nu valt het verpleegkundig team na een aantal andere zorgaanbieders onder Vilente.

Al met al mogen we blij zijn met ons hospice dat al vijftien jaar een duidelijke en zeer gewaardeerde plek inneemt in Wageningen-Renkum en omstreken. Tijd dus om op gepaste wijze dit derde lustrum in september te vieren en zoals het er op dit moment uit ziet, zal dat o.a. met een benefietavond in het theatercafé van Junushoff gebeuren en wel op vrijdag 19 september.

Hospice Wageningen-Renkum wil haar team van vrijwilligers graag versterken

Ben je enthousiast geworden door het lezen van dit bulletin over alle wederwaardigen van het hospice, of dacht je er misschien al langer over om in het hospice te gaan werken? Werken op een plek waar mensen het leven los moeten laten; het is niet voor iedereen. Maar misschien wel voor jou. Voel je de aantrekkingskracht van dit prachtige werkveld waar de essentie

van het leven zo tastbaar wordt? Wil jij ook graag een bijdrage leveren als zorgvrijwilliger of kookvrijwilliger, neem dan contact op Marriet Aalberts via maalberts@hospicewageningenrenkum.nl of Julia Bunt via jbunt@hospicewageningenrenkum.nl.

Donaties

Het Hospice is blij met donaties. Er zijn verschillende mogelijkheden om het hospice financieel te ondersteunen: Wilt u een bedrag [online doneren](#) dan kan dat via onze [website](#). Ook kunt u op de gebruikelijke manier een bedrag overmaken naar rekeningnummer NL42 RABO 017 5485 976 t.n.v. de Stichting Gasten Steun Fonds van het Hospice Wageningen-Renkum. Uit dit fonds wordt o.a. de eigen bijdrage betaald voor gasten die dit niet (geheel) kunnen betalen.

Daarnaast ondersteunt het Gasten Steun Fonds het hospice in de meest brede financiële zin, waar dit niet uit de eigen exploitatie mogelijk is.

De Stichting Gasten Steun Fonds heeft de status van Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI-status). Uw donaties zijn dus aftrekbaar van uw belastbaar inkomen.

De Hospice Nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Hospice Wageningen-Renkum

Sinds de start van het Hospice Wageningen-Renkum in 2010 verschijnt 1 á 2 keer per jaar een Hospice Nieuwsbrief. Hierin doen wij verslag van nieuwe ontwikkelingen, activiteiten en medewerkers. Ook is er ruimte voor persoonlijke artikelen over gasten of medewerkers. Deze informatie, en nog veel meer, kunt u ook vinden op onze website.

Melkweg 1 | 6707 CZ Wageningen (ingang Irenestraat) | 0317 450 047 | info@hospicewageningenrenkum.nl | www.hospicewageningenrenkum.nl

Redactie: Marriet Aalberts, Asseliena de Haan, Jelle Loosman, Wim van de

Peppel, Geertje Preuter en Gebca Velema

Hospice Wageningen Renkum

Melkweg 1, wageningen
Netherlands

[uitschrijven](#)

